

LA BRESSOLA

Associació per a l'educació i la cultura catalanes dels infants

Número 36

Escoles catalanes de la Catalunya del Nord

Primavera - 2006

La Bressola escoles catalanes, associació Llei 1901

Intensa jornada de l'Oleguer Presas amb els alumnes de LA BRESSOLA

**Els nins i nines de St. Galdric van rebre amb entusiasme la visita de l'Oleguer.
Més imatges a www.amicsbressola.cat**

Oleguer Presas, jugador del FC Barcelona, i **Roc Casagran**, tots dos autors del llibre *Camí d'Ítaca*, van viure una intensa jornada de convivència amb alumnes de LA BRESSOLA la darrera setmana del mes de maig. La visita dels dos joves a les escoles del Soler, de Sant Esteve del Monestir i de Sant Galdric, i al col·legi del Soler, va representar la culminació del suport que han volgut donar a LA BRESSOLA a través de la publicació de *Camí d'Ítaca*. La visita de l'Oleguer va provocar força entusiasme entre els alumnes, que durant tota la jornada de divendres van poder plantejar-li preguntes, demanar-li autògrafs i fins i tot jugar amb ell al futbol.

De la final de la *Champions League* a l'estadi de París al pati de LA BRESSOLA... no sabem si l'Oleguer va ser prou rival pels alumnes!

En aquest número

- Oleguer Presas amb alumnes de LA BRESSOLA
- Entrevista a Bernard Guasch i Llibert López
- Homenatge a Francesc Ferrer i Gironès
- La Festa de l'Arbre
- Nit literària de Sant Jordi

Molt més que el 3%

El 3% dels beneficis obtinguts amb la venda del llibre es donaran a la Fundació LA BRESSOLA, que treballa per la recuperació de la llengua i la cultura catalana a la Catalunya Nord mitjançant la seva xarxa d'escoles". Aquesta llegenda clou l'edició de *Camí d'Ítaca*, el llibre que acaben de publicar el jugador del Barça Oleguer Presas i el seu amic i poeta Roc Casagran, i que publica l'editorial Mina. Segons que han explicat tots dos autors, a l'hora de plantejar-se *Camí d'Ítaca* van voler que fos quelcom més que escriure un llibre. Per això van tenir la voluntat de lligar el nou llibre a un projecte en què creguessin i que compartissin. I així van decidir donar suport a LA BRESSOLA, les escoles catalanes de Catalunya Nord, a través de la Fundació LA BRESSOLA.

L'entusiasme de la mainada, i sobretot dels joves de secundària, va ser correspost amb l'interès de l'Oleguer Presas i el Roc Casagran per la tasca educativa de LA BRESSOLA i el sistema pedagògic i d'immersió lingüística. La visita a les aules, al pati, la convivència amb els alumnes, es va complementar amb la seva presència al menjador del Soler, on van compartir l'àpat diari amb mestres i alumnes.

El suport de l'Oleguer Presas, i la repercussió que té tota acció d'un futbolista del Barça, de ben segur que

donarà un important impuls a LA BRESSOLA. Molt més enllà del 3% dels beneficis que es destinen a la Fundació. De fet, LA BRESSOLA ha estat present a totes les presentacions que s'han fet del llibre; a Perpinyà, a Barcelona, a València, a Palma, a Mequinensa... i a moltes altres localitats del nostre país. Des de LA BRESSOLA volem agrair públicament el suport de l'Oleguer Presas i de Roc Casagran.

La jornada va continuar a la tarda a la presentació de *Camí d'Ítaca* a Perpinyà, a la Sala de les Llibertats del municipi, amb força assistència. A més dels autors, d'**Agnès Rotger**, directora de l'Editorial Mina, i de **Jaume Roura**, president de l'Institut Font Nova, van ser a la taula el director general de LA BRESSOLA, **Joan Pere Le Bihan**, i el president dels Amics de LA BRESSOLA, **Ricard Gené**.

D'aquesta manera Oleguer Presas i Roc Casagran van posar de manifest el seu suport a la tasca de LA BRESSOLA, davant els entebancs que hi posa l'administració francesa. En aquest sentit, Le Bihan va denunciar les dificultats per obtenir els contractes d'associació de LA BRESSOLA de Câldegues i del centre de secundària.

L'ajustada agenda de l'Oleguer a la Catalunya Nord va continuar el dissabte al matí. Sempre acompanyat d'una representació de LA BRESSOLA, el jugador del FC Barcelona va assistir a un partit dels **Dragons Catalans**, va ser entrevistat a **Ràdio Arrels** i va signar llibres a l'**Identit'CAT a Baó**.

Entrevista a Bernard Guasch i Llibert López

Perpinyà, maig del 2006

Nos trobem amb el seu president, Bernard Guasch i en Llibert López, membre de l'equip directiu del club.

♦ **BRESSOLA.** L'any 2000 se fa la fusió dels XIII Catalans i Sant Esteve XIII. Nos podeu parlar d'aquest moment, potser la llavor dels Dragons Catalans

♦ **B.G.** Va ser realment així. Jo eri jugador del XIII Catalans durant una colla d'anys. Després, per una sèrie de raons, vaig anar a jugar a l'equip de la competència: el Sant Esteve XIII. Així vaig jugar fins als anys 80.

Després vaig poder fer d'espònsor dels dos clubs fins a finals dels 90. (el Sr. Guasch és PDG d'una empresa alimentària molt coneguda a Perpinyà). Els dos clubs, però, se varen anar ensopint fins a

arribar l'any 2000 quan tots dos participen en dues finals franceses, que perden respectivament. Aquí els 2 clubs se varen ensorrar. Jo havia guardat bona relació d'amistat amb gent de tots 2 clubs i vaig llançar la idea de federar-nos per fer un gran club.

Aquí neixerà l'UTC (Unio Tretze Catalans), que després serà Dragons Catalans.

♦ **BRESSOLA.** Nos podeu explicar la diferència entre l'afició del rugby XV (USAP) i del rugby XIII? Hi ha una identificació cultural o política diferent? El rugbi a XIII té uns orígens més populars. És un esport més lligat amb el poble.

♦ **L.L.** Penseu que fins i tot va ser prohibit pel govern de Vichy, als anys 40. Un cop acabada la guerra, però, se reprèn fins i tot amb més força.

Els Dragons Catalans és l'equip de rugbi a XIII que actualment està jugant a la premier league anglesa, l'elit d'aquest esport professional a nivell europeu. És el primer any en que participa en aquesta competició.

♦ **B.G.** Sí. També cal dir que la cultura francesa tendeix a posar endavant el rugbi a XV per deixar un xic de costat el XIII. Fins i tot a Perpinyà mateix ningú s'esperava l'èxit de la proposta dels Dragons Catalans, que ha superat qualsevol expectativa.

♦ **BRESSOLA.** Com és rebuda a la societat esportiva nord catalana aquesta presència de trets d'identitat catalana (senyera, segadors,...).

♦ **B.G.** Des de sempre que jo he estat dins d'aquest esport que els elements de catalanitat han estat molt presents. El meu avi, refugiat polític, el meu pare, President de XIII Catalans una colla d'anys,... jo portí això a la sang i des del primer moment que vaig pensar que aqueixa idea havia d'anar carregada d'aquests elements d'identitat.

Aixo està creant ara molta curiositat, tant al jovent d'aquí com a les aficions angleses que escolten encuriosits com cantem Els Segadors a cada partit.

♦ **BRESSOLA.** Parli'ns del conveni Dragons – BRESSOLA que s'està gestant.

♦ **L.L.** Nosaltres hem començat alguna conversa amb el Director General de LA BRESSOLA per poder tro-

bar les fórmules per poder ser padrins de LA BRESSOLA. Per això estem parlant de fer un conveni. Però no pas un conveni buit de contingut. Això no nos interessa.

Nosaltres pensem que la difusió que LA BRESSOLA té al sud i cada vegada més al nord, nos pot ajudar a presentar el Rugbi a XIII i cal trobar les maneres per fer que això sigui possible.

Una idea seria posar en relació les escoles de rugbi amb la gent de LA BRESSOLA per catalanitzar, si se pot dir així, les bases d'aquest esport.

També estem mirant la possibilitat de fer un partit de rugbi a benefici de LA BRESSOLA.

♦ **B.G.** Sí, cal preparar-ho bé, potser trigarem un xic però cal fer quelcom de gros: a Barcelona... i potser a l'estadi de Montjuïc!!

Moltes gràcies als Dragons Catalans. Estem molt contents de tenir-vos com a padrins.

David Altimir

Homenatge a Francesc Ferrer i Gironès

LA BRESSOLA va inaugurar el divendres 19 de maig una placa d'homenatge a Francesc Ferrer i Gironès (president fundador de l'associació d'amics de LA BRESSOLA, traspasat enguany).

La placa d'homenatge es va col·locar al col·legi secundari LA BRESSOLA - El Soler. Participaren a la inaugura-

ció el President de la Bressola, Miquel Mayol, el Director General de LA BRESSOLA, Joan Pere Le Bihan i el Diputat i Batlle del Soler, Francesc Calvet.

En motiu de la inauguració d'aquesta placa d'homenatge, recordem l'article escrit per en Francesc Ferrer en el vintè aniversari de l'escola LA BRESSOLA.

En Francesc entre nosaltres

En Francesc Ferrer i Gironès és present avui serà present demà. Evidentment perquè tots aquí recordem la seva amistat, la seva dedicació, la seva cultura, la seva dignitat sense límits, la seva humanitat... La seva dedicació que tampoc mai no es va desmentir, multiplicada per la presència constant de la Pumi a tots els nivells: no puc comptar les vegades que el vaig sol·licitar per la Bressola i que va respondre present, passés el que passés, desplaçant-se a desenes de pobles de Catalunya (nord i Sud evidentment).

Es present amb la seva cultura i els seus coneixements, que necessitem i que retrobem als seus escrits. La seva presència i la seva dignitat venen de lluny: d'un profund arrelament a aquesta terra que es manifesta no solament mitjançant la cultura que esmentàvem, sinó també amb la delicadesa de tants gestos quotidians que mostren la seva disponibilitat humana: diverses vegades, caminant amb ell per Girona, he pogut sentir com nombrosos ciutadans l'aturaven pel carrer per agrair-li les gestions que feia per ells com a senador. Es veia clar d'aquesta manera que la política no és només lluitar per grans idees sinó també i potser sobretot, treballar pel benestar de la gent!

Jo diria que no és el càrrec, de Senador o de Diputat, que dignifica en Francesc Ferrer, al contrari, en Francesc Ferrer dignifica els càrrecs que rep dels ciutadans que li fan confiança d'una manera sempre transversal, vull dir més enllà de les etiquetes polítiques. En Francesc Ferrer aplicava a cada moment de la vida quotidiana allò que prediquem de la normalització de la llengua, i amb prou tacte perquè això no fos percebut com una molèstia pel seu interlocutor. En Francesc Ferrer veu la Història amb majúscules les obres que ha escrit ho testimonien. També veu la lletra petita, el detall: La

Francesc Ferrer i Gironès, en memòria

Va ser la personalitat d'en Francesc Ferrer i Gironès, un xic mítica, la que em va fer assistir a una Assemblea dels AMICS DE LA BRESSOLA que s'havia anunciat per a primers del 1999. Al final de la reunió en Francesc Ferrer i l'Enric Larreula van demanar als assistents qui volia col·laborar amb l'Associació. En Toni Perera –el nostre tresorer– i jo, una mica dubitatius, vam alçar la mà. Acabat l'acte en Francesc i en Joan Pere Le Bihan ens van convidar a anar a fer un mos amb ells i ens van acabar de convèncer de la importància de LA BRESSOLA. Han passat des de llavors set anys i una pila de reunions, trucades, papers i correus, i ara em sembla mentida que en Francesc ja no tornarà a venir a cap més reunió. Ell, tot i que tenia mil batalles obertes al mateix temps, no va deixar mai d'implicar-se activament amb LA BRESSOLA. Espero que un dia alguns dels nins de LA BRESSOLA descobriren també el seu llegat exemplar de fe i treball insubornables pel redreçament del nostre país i prendran el relleu. Per tota la feina feta, moltes gràcies, Francesc!

Ricard Gené i Casals
President dels Amics de la Bressola

Bressola de l'any 80 era un detall, un gra de sorra, uns pocs alumnes escolaritzats en males condicions. Però aleshores, el dia de la festa del Retrobament català al Castell de Bellguarda del Portús, a cavall de la ratlla, va captar que aquell gra de sorra podia ser una llavor. En Francesc sap de sobres que a les comarques del nord el rei considera que "l'ús del català repugna i és contrari a l'honor de la nació francesa". Sap que la República ignora legalment la nostra llengua. Decideix d'ajudar la Bressola.

La Bressola, com ell, vol ser transversal, fer servei al país i a la gent que hi viu. Com ell vol superar pacíficament les fronteres artificials, com ell vol contribuir a tornar l'ús de la llengua a la mainada d'aquest poble de Salses al Portús, recordant sempre que arriba fins a

Guardamar. Amb l'ajuda de molts, canalitzada sovint pel Francesc i la Pumi, la Bressola s'aixeca, comença a caminar. En Francesc l'acompanya, des dels Senat d'Espanya escriu als ministres de la República sorpresos per aquest brot de democràcia sorgit de la monarquia on feia poc imperava el dictador... 86: tot cau a terra, un nou govern suprimeix l'ajuda, els mestres obligats d'anar a l'atur, treballen a l'escola il·legalment. Els Amics de la Bressola d'En Francesc Ferrer troben diners, els mitjans d'aguantar la tempesta. Avui ho puc dir: sense en Francesc Ferrer no hi hauria escoles catalanes a Catalunya Nord.

Finalment s'acaba la tempesta i comencen a bufar vents de popa, 1995 la Bressola torna a parlar amb els ministres de França, signa convenis. Sembla que la llavor arrela, que tenim una ocasió d'obrir els ulls, amb la força d'uns drets que s'hauran de reconèixer,

amb una llengua que els nins i nines tornen a parlar als patis de les escoles. Dèiem que en Francesc és present avui i serà present demà. Es així perquè ha sabut teixir els fils indispensables de la peça que tenim al teler entre passat, present i futur. La seva obra legislativa contribueix a fer-nos avançar, la llavor de la Bressola que, amb nosaltres ha sembrat, pot contribuir a refer la nostra trama i superar les Alberes. Provarem de continuar redescobrint tots junts les dreces vives dels nostres parlars que la gent ha portat, i estimar-les com ell, com qui aprecia un bon vi, amb saviesa i un bri de picardia als ulls jugant amb la ironia tranquil·la de la seva pipa.

Francesc Ferrer i Gironès, és un honor haver-te conegut, és un honor que ens hagi ajudat tant.

Joan Pere Le Bihan

LA BRESSOLA

per Francesc Ferrer i Gironès

Aquest any LA BRESSOLA, de Perpinyà, celebra el vintè aniversari de la seva fundació. Des d'aquella primera etapa la institució pedagògica no solament s'ha consolidat, sinó que també s'ha expansionat. Actualment hi ha tres escoles, la de Perpinyà, la de Nyils, i la de Prada de Conflent. Durant aquest vint anys de feina ha passat de la primera lluita per crear un centre escolar fins avui que suara acaba de fer entrada a l'Internet.

També en aquests darrers anys podem dir que s'ha aturat la sagnia constant que representava la pèrdua dels catalanoparlants, per diverses raons. Els que havien de marxar per trobar feina, els que traspassaven, i per contra els que venien a jubilar-se al Rosselló. Les estadístiques ens diuen que actualment el 60% de la població de les comarques del nord de Catalunya, saben parlar en català, i que una majoria superior volen que se'n faciliti l'aprenentatge a les escoles.

LA BRESSOLA, doncs, es troba en unes circumstàncies noves i cada dia es fa més necessària la seva expansió per tot el territori. L'Estat francès ha estat molt sever contra aquelles llengües que no fossin el francès. Només cal pensar que quan la Catalunya-Nord va caure sota la jurisdicció francesa al 1659 pel Tractat dels Pirineus, fou un pacte entre Madrid i París, sense cap autorització per part de la Generalitat d'aleshores, la qual cosa va representar la mutilació del 20% del territori del Principat. Molts pocs anys després ja s'obligava l'ensenyament del francès, i Lluís XIV el 1700 ja sense excuses afirmava que els del Rosselló parlaven català sense el seu permís, i això anava contra la seva Autoritat i contra l'honor de la nació francesa. Ai làs! I no pensem pas que anar contra el català sigui una cosa dels monarques, atès que quan va venir la Convenció Republicana el català es va prohibir perquè era una "llengua contrarevolucionària" que anava contra el francès que era la "llengua de la llibertat". Per anar contra el català qualsevol excusa es bona si la finalitat és la mateixa.

Heus ací, doncs, que malgrat el galdós paper que acaba de fer suara el Prefecte de Perpinyà prohibint la llengua catalana a les municipalitats catalanes, el govern de París ha pactat amb les escoles catalanes de les comarques del nord, de manera que

quan fa cinc anys que funciona un centre escolar, l'Estat es fa càrrec dels emoluments del professorat.

Gràcies a aquest conveni actualment les tres escoles de LA BRESSOLA estan segures contra qualsevol eventualitat gràcies a l'ajut de l'Estat.

Tanmateix, existeix un altre problema, i és que qualsevol escola nova que LA BRESSOLA vulgui obrir caldrà que passin cinc anys per rebre l'ajut estatal. I aquí rau el fre a qualsevol creixença. L'autofinançament que ha de tenir qualsevol escola de LA BRESSOLA representa un esforç superior a les seves forces, atès que mai no ha pogut capitalitzar cap excedent, i no té reserves per fer front a noves inversions.

És clar que les municipalitats ajuden. Per exemple el passat dia 1 de juliol, a la batllia d'El Soler, es va aprovar atorgar a la institució de LA BRESSOLA els locals necessaris per una nova escola, així com també subvencionarà aquelles despeses precises que pertanyen als municipis. Però, per la remuneració dels professors no n'hi ha prou amb les quotes dels nins, i per això cal un ajut suplementari que si no el farà l'estat, fins passats cinc anys, caldrà que surti d'algun altre lloc.

Des del Principat, està constituïda l'entitat "Amics de LA BRESSOLA", que té per objectiu aquesta finalitat. Fer realitat el cos místic de la catalanitat ultrapassant fronteres polítiques i barreres geogràfiques. Això, és pot fer de moltes maneres, unes que són morals i altres pràctiques. Les morals són primerenques, perquè un cop s'han assolit, li cal molt poc espai per arribar a esdevenir pràctiques o materials.

Els catalans del Principat tenim obligacions fiscals en relació a l'estat de Madrid, però també hem de pensar que quan falla l'estat dels "drets de l'home", els catalans també hem de pagar el peatge. La nostra solidaritat tan arrelada i tan proclamada arreu d'Europa, enveja dels estranys, i ressentiment dels avars, cal que la practiquem davant de les mancances dels estats moderns, de les nacions-estat, dels estats dels ciutadans.

La Catalunya viurà sense les crosses dels que volen ser moderns, però són ineficaços. Nosaltres depenem de nosaltres mateixos quan l'adversari vol presumir d'obert, tolerant i universal.

L'Escola de Câldegues, a la Festa de l'Arbre

La Festa de l'arbre és una festa que es fa cada any, on hi participen totes les escoles de la comarca (dels tres costats: Girona, Lleida i Alta Cerdanya). Enguany va comptar amb la participació de més de mil alumnes de totes les escoles. I va tenir lloc a la localitat de Bellver de Cerdanya.

Entre d'altres activitats els alumnes varen plantar alzines carrasques, després varen visitar la serradora d'aquesta localitat, varen visitar una exposició el tema de la qual era el tractat de Kioto, on hi havia els treballs dels alumnes exposats, amb els premis corresponents. Cal destacar que l'alumna de la nostra escola **Carlota Bartzak** va guanyar el tercer premi de la seva categoria.

Després es va fer un dinar de germanor i una representació dels alumnes d'acordió de la ZER Varidà-Batllia i una representació de la nostra escola de la cançó *Pare* de Joan Manuel Serrat, adaptada per Sau. Cal destacar també la bona organització de la diada i el clima de germanor de la mateixa.

Montse, Câldegues

L'escola De Sant Galdric guanya un dels premis de la XVI Nit Literària de Sant Jordi.

L'escola de Sant Galdric va guanyar el premi Joves escriptors atorgat pel Consell General i dotat amb 500 euros. Aquesta vetllada és organitzada per Òmnium Cultural Catalunya Nord i consta de diferents premis. El premi Joves escriptors és destinat a produccions fetes per infants de les escoles primàries i secundàries de les comarques nordcatalanes. Aquest any calia presentar-s'hi amb una auca que parlés sobre un aspecte de la història del país.

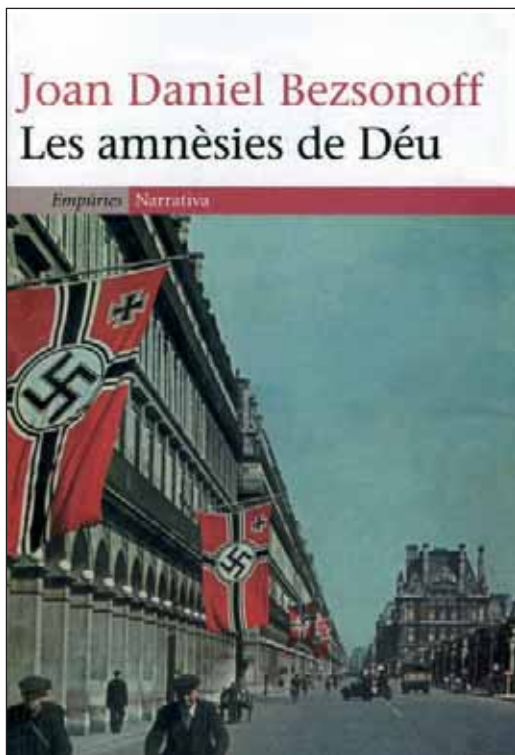
Els infants del Cicle 3 (de CE2 a CM2) de LA BRESSOLA de Sant Galdric varen presentar una col·lecció de 14 auques i una d'aquestes (realitzada per **Alba Silveira** i **Flore Esteve**) va ser escollida com a guanyadora de la categoria escoles Primàries.

Cal destacar també l'auca de LA BRESSOLA de Nyils, que va quedar finalista. El col·legi Compte Guifré va guanyar la categoria de Col·legis. Els mestres responsables del treball guanyador, **Francesc Bitlloch** i **Anna Eva Lapuente** varen pujar a l'estrada juntament amb les dues nines per recollir el premi. Bitlloch va agrair al Consell General la oportunitat de treballar amb la mainada de l'escola sobre la història del país. També va

agrair l'atorgament d'aquest premi rebut de mans de **Marcel Mateu** mentre l'encoratjava a continuar un camí de col·laboració més estreta i fluïda amb LA BRESSOLA. Una sala plena de representants del món cultural de Catalunya Nord i autoritats del Govern de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Perpinyà, varen aplaudir aquesta entrega amb crits de «Visca la Bressola!!».

El vicepresident del Consell General Marcel Mateu amb les nines Alba i Flore, davant l'auca guanyadora

Les guerres són la pitjor perversió de la imaginació humana quan les vius, però quan la patina del temps n'esborra les asperitats sangonoses, poden esdevenir veritablement apassionants.

Apassionants perquè accentuen fins a l'obsenitat tots els nostres defectes i enalteixen les grans qualitats humanes. **Joan Daniel** no estima les guerres, però, com a etern contemplatiu dels defectes i de les qualitats dels éssers humans, les matances militarment organitzades li permeten de donar als seus personatges uns caràcters que serien apagats en període de pau. Els seus herois travessen els pitjors moments de la nostra història, perseguint dones i fent vermutats a la terrassa dels cafès, perquè malgrat tot, la vida continua.

Les Amnèsies de Déu és la seua setena novel·la, i contràriament al que escriu la premsa del sud, ja no és més un jove escriptor. La seua ploma ha agafat asseguurança, i no és cap tòpic de dir que cada vegada el seu nou llibre és millor que el precedent. La prova en són els dos premis que acaben de coronar *Les amnèsies de déu* el **Premi Creixell** i el **Premi Salambó**, i, encara, recentment, el **Premi Ma. Àngels Anglada**. Es la història de quatre vides que confrontades amb la col·laboració tindran quatre comportaments que poden resumir perfectament l'actitud dels francesos durant aquest període. La resistència, l'*attentisme* que és intraduïble, crec, el col·laboracionisme militant i el col·laboracionisme passiu. Es una ferida encara no curada per la societat francesa: que la franja internacionalista i més aviat anti-nacional hagi resistit i que

les masses més extremadament nacionalistes hagin estretament col·laborat amb l'enemic és un vertader trauma nacional. I cal només escoltar France-Culture de tant en tant per adonar-se de com aquest període és encara viu en els debats de les elits franceses. Si l'heroi-capellà d'en Bezsonoff estimava les dones, l'autor en canvi estima desmesuradament la seua llengua o més ben dit la del seu padrí.

Els crítics del sud són sempre estranyats pel seu "rossellonisme-light" i han provat de qualificar la seua llengua de totes les maneres "afrancesada", "estranya", "que no s'assembla a res conegut", però sempre, això sí, reconeixent la seua total correcció. Es senzill, els direm que agafin un text escrit per un escriptor sud-català i que el tradueixin en castellà, veuran amb quina facilitat hi arribaran, al contrari amb en Bezsonoff trobaran en aquest joc, totes les dificultats, perquè és un del pocs escriptors que no utilitza mai construccions traduïdes del castellà. Amb *La Guerra dels cornuts*, havia ja obtingut el premi **Just M. Casero** 2003.

Joan Miquel, Llibreria Catalana

El Premi Ma. Angel Anglade

Butlleta d'adhesió

VIREMENT PERMANENT AUTOMATIQUE

DONNEUR D'ORDRE

M., Mme., Mlle.: .....

Adresse: .....

Par le débit du compte: .....

MONTANT DU VIREMENT

En lettres: .....

En chiffres: .....

ETABLISSEMENT BANCAIRE

Agente et ville: .....

PERIODICITE: Mensuel Trimestriel

DATE D'EXECUTION DU 1er VIREMENT:

ETABLISSEMENT BÉNÉFICIAIRE: Crédit Agricole Perpinyà. St Jaume Bd. A. France.
Compte n° 0 432 771 3 000. Code établ. 17106. Code guichet 000 20. Clé rib 87

(A remettre à votre établissement bancaire)

Signature:

MERCI, le Conseil de Gestion de La Bressola

Generalitat de Catalunya Casa a Perpinyà

La Casa de la Generalitat de Catalunya a Perpinyà va ser inaugurada el dia 5 de setembre de 2003 amb l'objectiu d'estrènyer les relacions entre el Nord i el Sud de Catalunya.

Per això la Casa ja disposa de :

- Un Punt Turístic on podeu trobar informació i documentació sobre Catalunya
- Un servei d'informació sobre el Treball, l'Ensenyament, la Cultura, les Fires...
- Una sala d'Exposicions
- Premsa catalana al vostre abast
- Tot un programa de Conferències i Animacions (cinema infantil en català, taller d'escriptura...)
- Cursos de Català per a adults

1, Carrer de la Fusteria - 66000 Perpinyà
Tel: 00-33 (0)4 68 35 17 14
Fax: 00-33 (0)4 68 35 29 34
casaperpinya@gencat.net

**OBERT DE DILLUNS A DISSABTE
DE LES 10 A LES 17 HORES**

Fes-te soci dels Amics de la Bressola!

Perquè el futur depèn de moltes coses, però sobretot, depèn de tots nosaltres

Ompliu i envieu aquesta butlleta a

Amics de LA BRESSOLA,
c/Mare de Déu del Pilar, 18,
08003, Barcelona

Si ho preferiu, feu-vos socis per Internet

www.amicsbressola.cat

Nom ..... Cognoms .....

N.I.F.* ..... Professió - Activitat .....

Adreça ..... Núm. .... Pis ..... Porta .....

Codi postal ..... Població ..... Comarca .....

Telèfon ..... T. Mòbil ..... Adreça electrònica .....

C.C. _ _ _ _ - _ _ _ - _ _ _ (20 dígits) Quota *trimestral* / *semestral* / *anual* de _____ €

Sugerim que l'import total anual (distribuït de la manera que es prefereixi) no sigui inferior a 36 euros.

* L'Associació d'Amics de la Bressola està inscrita al Cens d'entitats que tenen per finalitat el foment de la llengua catalana, per la qual cosa les quantitats donades donen dret als residents al territori administrat per la Generalitat de Catalunya a una deducció del 15%, amb el límit del 10% de la quota íntegra autonòmica l'I.R.P.F., Llei 21/2001, de 28 de desembre.